Uitspraak Geschillencommissie Kifid nr. 2025-0387

(prof. mr. M.L. Hendrikse, voorzitter en mr. M.A. Kleijer, secretaris)

Datum uitspraak	19 mei 2025
Klacht van	De consument
Tegen	ING Bank N.V., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de bank
Aard uitspraak	Bindend advies
Uitkomst	Vordering afgewezen

Samenvatting

Hypotheek. Ontslag uit de hoofdelijke aansprakelijkheid. De bank heeft het verzoek van de consument om zijn voormalige echtgenoot als medeschuldenaar van een bij de bank afgesloten hypothecaire geldlening te ontslaan uit de hoofdelijke aansprakelijkheid, geweigerd. Anders dan de consument is de commissie van oordeel dat deze weigering van de bank naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid niet onaanvaardbaar is. De vordering van de consument wordt daarom afgewezen.

1. Procedure

1.1 De behandelend commissie, verder te noemen de commissie, beslist op basis van het reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) de aanvullende stukken van de consument en 3) het verweerschrift van de bank.

1.2 De commissie is van oordeel dat het niet nodig is de zaak mondeling te behandelen. De zaak wordt daarom op grond van de stukken beslist.

1.3 De consument en de bank hebben gekozen voor een bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 De consument heeft in 2008 met zijn inmiddels voormalige echtgenote een hypothecaire geldlening (een zogenoemde Buitenlandhypotheek; hierna ook: de geldlening) bij de bank afgesloten ten behoeve van een woning in het buitenland (hierna: de vakantiewoning). Zowel de consument als de voormalige echtgenote zijn hoofdelijk aansprakelijk voor de geldlening.

2.2 De consument heeft in het kader van de afwikkeling van de echtscheiding (april 2020) met zijn voormalige echtgenote afgesproken dat de vakantiewoning aan hem wordt toebedeeld met als voorwaarde dat hij daarmee ook de geldlening zal overnemen.

2.3 De consument heeft in 2021 met zijn huidige partner een woning (hierna: de nieuwe woning) gekocht waarvoor hij zowel bij de bank als bij de Rabobank een financierings-verzoek heeft ingediend. De consument heeft besloten de financiering van de nieuwe woning bij de Rabobank af te nemen, een renteaanbod van 30 jaar vast kon de bank niet bieden. De bank heeft in 2022 het verzoek om ontslag uit de hoofdelijke aansprakelijkheid van de voormalige echtgenote van de geldlening afgewezen.

2.4 In 2024 heeft de consument weer met de bank contact opgenomen en zijn verzoek om zijn voormalige echtgenote uit de hoofdelijke aansprakelijkheid van de geldlening te ontslaan, herhaald. Nadat de bank dit verzoek heeft afgewezen heeft de consument zijn klacht daarover bij Kifid ingediend.

De klacht en vordering

2.5 De consument vindt dat de bank op onterechte gronden de voormalige echtgenote niet uit de hoofdelijke aansprakelijkheid van de geldlening wil ontslaan. De consument vordert dat de bank dit alsnog doet. Hij voert hiertoe de volgende argumenten aan.

2.6 Toen de consument in 2021 zijn verzoek om het ontslag van de hoofdelijke aansprakelijkheid bij de bank indiende, werd dit in eerste instantie afgewezen. Toewijzing van het ontslag bleek in tweede instantie wel mogelijk, maar dan in combinatie met de financieringsaanvraag voor de nieuwe woning, aldus de consument. De consument vindt dat de bank hem hiermee onder druk zette.

2.7 Toen de consument in 2022 zijn verzoek om ontslag uit de hoofdelijke aansprakelijkheid doorzette, stelde bank nieuwe en aanvullende eisen en vroeg zij nadere stukken op. De consument kwalificeert deze handelwijze van de bank als onbehoorlijk bestuur.

2.8 De consument begrijpt dat de bank geen nieuwe geldleningen voor onderpanden in het buitenland verstrekt maar dat een ontslag uit de hoofdelijke aansprakelijkheid bij dergelijke geldleningen mogelijk blijft.

2.9 Volgens de consument deugen de overige door de bank gehanteerde en niet onderbouwde afwijzingsgronden niet. Zo beschikt de consument over diverse panden (box III) die hij verhuurt en voor een deel door de bank zijn gefinancierd. De consument begrijpt niet waarom de bank dergelijke panden niet meer in haar portefeuille wil hebben. Dat de huurinkomsten uit die box III panden niet bestendig zouden zijn, is aantoonbaar onwaar omdat van leegstand in de laatste 25 jaar geen sprake was. Dat dergelijke beleggingspanden niet geherfinancierd kunnen worden, is eveneens onjuist.

2.10 Gelet op deze afwijzingsgronden begrijpt de consument niet waarom de bank in 2021 wel bereid was voor de nieuwe woning een financiering van € 1.000.000,- te verstrekken als de huurinkomsten als niet bestendig gekwalificeerd worden. De consument verbindt hieraan de vraag waarom het gevraagde ontslag toen wel in combinatie met de nieuwe financiering gehonoreerd zou worden.

Het verweer

2.11 De bank heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

Waar het om gaat

3.1 De commissie moet beoordelen of de bank de voormalige echtgenote van de consument moet ontslaan uit de hoofdelijke aansprakelijkheid voor de geldlening. De commissie is van oordeel dat de bank dit niet hoeft te doen. Dit oordeel wordt hieronder toegelicht.

3.2 De commissie stelt voorop dat de consument en zijn voormalige echtgenote op grond van de afspraken die zij met de bank hebben gemaakt ieder voor het geheel van de geldlening aansprakelijk zijn. En voorts dat het gevraagde ontslag uit de hoofdelijke aansprakelijkheid van één van de schuldenaren een wijziging is van de bestaande geldlening, waarvoor instemming van de bank als contractspartij nodig is. En ook dat de bank in beginsel niet verplicht is haar instemming aan een dergelijke wijziging te verlenen. De bank mag weigeren om het gevraagde ontslag te verlenen, tenzij dat in de gegeven omstandigheden naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar is. Zie artikel 6:248 Burgerlijk Wetboek (BW).[1] Aan de hand van dit toetsingskader overweegt de commissie als volgt.

3.3 Onweersproken is dat de bank het verzoek van de consument beoordeelde aan de hand van haar reguliere financieringsbeleid dat is afgestemd op de Gedragscode Hypothecaire Kredieten en de Tijdelijke regeling hypothecair krediet. Voorts staat als onweersproken vast dat de consument geen beroep toekomt op het ruimere beheerbeleid van de bank omdat het een vakantiewoning betreft en geen eigen woning. En ook staat als onweersproken vast dat de bank de consument tegen overkreditering dient te beschermen.

3.4 Verder wordt van belang geacht dat de bank door haar afdeling RISK een uitgebreide risico-analyse heeft laten uitvoeren naar aanleiding waarvan is vastgesteld dat het ontslag noch voor de consument noch voor de bank verantwoord is. Op basis van de uitgevoerde berekeningen heeft de bank vastgesteld dat de consument (als enig schuldenaar) niet in staat moet worden geacht de lasten van de geldlening te kunnen dragen naast zijn verplichtingen van de bij de Rabobank voor zijn woonhuis afgesloten financiering en de lasten van de financieringen van zijn in privé verhuurde woningen. De bank heeft daarbij de stellingen van de consument over het ten onrechte niet meenemen van de netto huur-inkomsten gepareerd. De bank heeft toegelicht niet van netto huurinkomsten uit te gaan omdat tegenover deze inkomsten financieringskosten en andere kosten staan.

[1] Zie onder meer Kifid GC nrs. 2025-0170; 2024-0230; 2022-0041; 2020-826, te vinden op www.kifid.nl.

Verder heeft de bank toegelicht dat wat betreft de door haar gefinancierde verhuurde woningen de lasten getoetst worden aan haar reguliere financieringsbeleid. De bank heeft hieraan toegevoegd dat uit de gemaakte berekeningen volgt dat de lasten hoger zijn dan de gerealiseerde huurinkomsten. Tot slot heeft de bank uitgelegd dat zij de inkomsten uit arbeid van de huidige partner niet bij het verzoek om ontslag heeft betrokken omdat de huidige partner niet hoofdelijk aansprakelijk wordt voor de geldlening en geen eigenaar is van de vakantiewoning.

3.5 Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen stelt de commissie vast dat de weigering van de bank in dit geval naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid niet onaanvaardbaar is. De commissie gaat voorbij aan de stellingen van de consument over de handelwijze van de bank in 2021/2022. Dit omdat de onderhavige klacht gericht is op de weigering in 2024.

4. De beslissing

De commissie wijst de vordering af.

Deze uitspraak is bindend. Of u tegen deze uitspraak beroep kunt instellen, kunt u nalezen in regel 7 van het Reglement Commissie van Beroep Kifid – vanaf 1 april 2024, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten. In regel 18.1 van dat reglement is bepaald dat beroep kan worden ingesteld tot 6 weken na de dag van deze uitspraak. Meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

Binnen 2 weken na verzending van de uitspraak kunt u schriftelijk verzoeken een overduidelijke vergissing in de uitspraak zoals een schrijffout, een verkeerde naam/datum of een rekenfout te herstellen. De beslissing in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Ook kunt u binnen 2 weken na verzending van de uitspraak schriftelijk verzoeken de uitspraak aan te vullen als u vindt dat niet op alle onderdelen van uw vordering is beslist. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de Geschillencommissie Kifid niet op al uw argumenten is ingegaan. Meer informatie hierover staat onder vraag 58 en 59 van het Reglement Geschillencommissie Kifid – vanaf 1 april 2024, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Contactgegevens Klachteninstituut financiële dienstverlening

Telefoonnummer: 070 - 333 8 999
Website: www.kifid.nl